

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 88/2023
30.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Алексић адвокат из ..., против туженог ЈП КП „Лазаревац“ из Лазаревца, ради накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1734/22 од 16.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1734/22 од 16.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1734/22 од 16.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 396/20 од 20.04.2022. године, ставом првим и трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцима на име регреса за коришћење годишњег одмора исплати појединачне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим и четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца за накнаду трошкова регреса за коришћење годишњег одмора у појединачним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1734/22 од 16.09.2022. године одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 396/20 од 20.04.2022. године, у ставу другом, четвртм и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложили да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према наведеној одредби (став први), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Правноснажном пресудом утврђено је да је тужени само у појединим месецима исплаћивао тужиоцима трошкове регреса за коришћење годишњег одмора, у нижим износим од припадајућих према Колективном уговору послодавца из 2015. године, због чега је у том делу усвојен тужбени захтев тужилаца, док је за месеце у којима им је регрес исплаћен у пуном износу тужбени захтев одбијен. Одлуке нижестепених судова донете су применом релевантних одредби Закона о раду и Колективног уговора туженог, па је Врховни суд имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења и разлоге за делимично усвајање тужбеног захтева, нашао да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити за уједначавање судске праксе, односно новим тумачењем права.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у побијаном делу је очигледно нижа од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**